

Afturútsigldir

Oddagrein

I lötuni kappast vit um at ganga runt og siga hvør øðrum, hvussu gott alt gongur í samfelagnum: Nógur fiskur, arbeiðsloysið minkar, skattainntøkan hækkar, blokkstuðulin úr Danmark hækkar.

Taka vit tað síðsta fyrst, so er tað positivt, at tryggasta inntøkukelda hjá landskassanum kvinkar upp, men so er alt tað positiva sagt.

Hyggja vit at arbeiðsloysistølunum, so eru viðmerkingarnar hjá leiðaranum fyri ALS-skipanini ikki serliga upplýttandi; hann sigur, at arbeiðsloysið hjá okkum er í stóran mun exporterað, og framleiðsluarbeiðsplássini eru einki økt. Talið av partiðararbeiðsleysum er eitt sindur økt orsakað av teimum smáu virkjunum, ið eru komin runt um í landinum. So kann ein hava sína meining um tað.

Eru tey komin fyrri at framleiða og tjena pengar, ella eru tey komin fyrri at koma inn í hesa grundleggjandi ógvuliga góðu ALS-skipanina?

Hví minkar arbeiðsloysið so ikki munandi, tá hin parturin, fiskiskapurin er so ovurhonds góður?

Í 1992 og 1993 kom púrusta eingin fiskur upp úr sjónum. Tí mátti nakað serskilt gerast.

Tá var púra greitt, at hava 22 virkir standandi til nokur fá tons av fiski, tað bar ikki til. Tí fór umfatandi sanering fram í fiskivinnuni á landi, og ætlanin var sjálvandi, at tá ið fiskur aftur kom á grunnarnar, so skuldi talið av arbeiðsplássum økjast.

Um neyðugt skuldu politiskir útvegir gerast fyrri, at hetta skuldi kunna lata seg gera.

Hetta vóru lyftini, og tey hava allar møguleikar fyrri at bliva uppfyllt í dag. Einki er hent. Orsakirnar kunnu vera nógvar.

Onkur vil halda, at her verður furdur ein skeivur fiskivinnupolitikkur. Hesum kunnu vit als ikki taka undir við. Veruleikin er, at her verður **eingin** fiskivinnupolitikkur furdur.

Síðani javnaðarlandsstyrið fór frá, hevur borgarligi meirlutin **miðvist** niðurbrotið ta linjuna í politikkinum, sum var, og ta stýring, sum man legði upp til.

Í lötuni er í veruleikanum púra fritt fiskari á grunnunum, og vit eru í ferð við at niðurfiska okkara lívsgrundarlag, tað, sum komandi ættarlið skal liva av.

Kemur ikki vend í heilt skjótt, so er katastrofan vís um eini tvey-trý ár. So skulu vit íggjnum somu myllu, sum vit akkurat eru í ferð við at vevja okkum burturúr.

Hatta er so tann manglandi fiskivinnupolitikkurin.

Líka galið er tað, um vit hyggja at tí manglandi fiskiðnaðarpolitikkinum.

Tað síðsta, vit hava hoyrt frá politiskari síðu, er, at teir vilja hava stunding til at landa útlærðskan ferskan fisk í Føroyum! Ja trúgv tí, hvør ið vil: Meðan okkara egni fiskiflota sendir alla sína veiðu óvirkaða av landinum, skulu vit gjalda útlendingum fyrri at landa hjá okkum!

Logikkur er eingin, men ríkiligt av panikki tykist vera í slíkari avgerð.

Sosíalurin

Barbara í Gongini og Armgard Weihe ganga nýggjar leiðir og gera myndir við føroyskari ull (Mynd. Kalmar)

Óendaligir møguleikar

Íblásturin til framsýningina hjá Barbaru og Armgard Smiðjuni í Lítluvík er náttúran

RANDI JACOBSEN

Í kvöld kl. 20 er fernisering í Smiðjuni í Lítluvík, har Barbara í Gongini og Armgard Weihe fram til sunnudagin hava framsýning.

Tað er ikki nokur vanlig listaframsýning, men eitt projekt, sum nevnist Norðurlandskar refleksiónir.

Barbara er klædnasniðgevi, og Armgard er tekstilsniðgevi.

I felag hava tær gjørt hetta

projektið, ið varð ætlað sum ein roynd at nýta føroyska ull í nútíðar sniði og ganga nýggjar leiðir við tøvðari ull.

Tær siga sjálvar, at náttúran og skiftandi veðurlagið gav teimum íblástur til at gera hesa royndina.

Tøvða ull, fast sum minni fast, hava tær sett saman við øðrum tilfari, viskosu t.d., og væl ber til at tøva við øðrum tilfari inn ímillum.

Armgard og Barbara lata

væl at samstarvinum. Báðum dámar eisini so væl at royna nakað nýtt.

Vit eru so von við, at tað vit gera, skal kunna brúkast og halda. Við hesum projektinum seta vit eisini spurningin, hvussu klæðir skulu vera, og vit leggja dent á tað visuella virðið.

Armgard hevur eitt ár eftir á Danmarks Designskole. Hon ætlar at arbeiða víðari við ullini.

Barbara hevur í ár tikið prógv á sama skúla. Hon hevur hug í næstum at fara yvir til London at søkja sær arbeiði, og hon skal til Berlin á eina framsýning. Annars skal hon eisini hava ein verkstað saman við øðrum í Danmark.

Framsýningin er opin í morgin, leygardagin og sunnudagin, allar dagar frá kl. 14 til 19.

Kafé í Klaksvík

RANDI JACOBSEN

Tað eydnast væl hjá teimum, ið seinasta sunnudag sum eina roynd høvdu kafé í húsum hjá Húsmøðrafelagnum í Bøgotu 3 í Klaksvík. Tað er har, handarbeiðsskúli nú er í kjallaranum.

Veðrið var gott, tað var fótboldsdystur, og hetta gjørdi óivað sitt til, at 50-60 stúkkur inn á gólv.

Tað eru yngri kvinnur í Húsmøðrafelagnum, sum hava stig til kaféina. Tær høvdu gjørt tað hugnaligt inni við ljósum og blómum á borðinum, og tær borðreiddu við salatni, kaffi, køkum og sodavatni.

Bitgitt Bay, sum hevur

verið á fleiri listaframsýningum í Klaksvík, hevði her framsýning við vatnslitsmyndum.

Bernhardina Klein sigur, at seinasta sunnudag gekk so væl, at tær fara at royna aftur nú sunnudagin. Ópið verður frá kl. 14 til 18, og framsýningin hjá Birgitte Bay verður eisini tá at siggja.

Tær vóna, at undirtøka verður fyrri at hava kaféina alt heystið, og er tað onkur, sum hevur hug at sýna fram, er bara at ringja. Tað nýtist ikki at vera framsýning av listaverkum. Onkur hevur kanska okkurt annað at sýna fram. Og hevur nakar hug at framföra, syngja t.d., so hevði tað verið óført.

Skráseting Føroya

hefur í dag skrásett niðanfyrir standandi frábøan:

Skrásetingar-nr.

P/f 1943,

P/f Kolan, 100 Tórshavn.

Viðtøkur broyttar:

27.06.1996.

Nýtt navn: Sp/f Kolan.

Tekningarreglur:

Felagið verður teknað av stjóranum ella nevndarformanninum.

Skráseting Føroya

tann 23. august 1996

Kristin Balle

í dag er niðanfyrir standandi striking farin fram í Skráseting Føroya:

Skrásetingar-nr.

P/f 891,

P/f Føroya Flotbrýr í likvidation, 380 Sør-vágur.

Likvidatióin er endað. Partafelagið er strikað úr partafelagsskránni samb. § 66 í gl. P/f-lógini.

Skráseting Føroya

tann 26. august 1996

Kristin Balle